

www.conpolis.eu

Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η προάσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Νοέμβριος 2021 Τεύχος 10/11

• Λόγος του Μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλου στα 30 έτη του Οικουμενικού Πατριάρχη, σ.2-11.

• Ανακοινώσεις Οι.Ομ.Κω. σ.12-16.

• Συχνές ερωτήσεις τι είναι Ρωμιοσύνη, σ.17-21.

• Νέα Έκκληση της Α.Θ.Π. κ.κ. Βαρθολομαίου για την Ι. Θ. Σχολή της Χάλκης, σ.22-24.

• Βιβλία από την Οι.Ομ.Κω., σ.25-28.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

Με την συμπλήρωση τριάντα ετών ευκλεούς Πατριαρχίας της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου Του Ευχόμαστε Έτη Πολλά και Ευλογημένα από τον Ύψιστο.

Στις επόμενες σελίδες αναδημοσιεύουμε τον Πανηγυρικό Λόγο του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλου στην εκδήλωση προς τιμήν του Παναγιωτάτου την 24/11/2021 που οργανώθηκε από την Αδελφότητα Οφφικιαίων της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας

Το Δ.Σ. της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών σας στέλνει τις θερμότερες ευχές για χαρούμενα Χριστούγεννα και εορτές του Δωδεκαημέρου. Ο Νέος Χρόνος να φέρει την Ευτυχία, Υγεία και Ειρήνη

**Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΔΡΑΜΑΣ κ. ΠΑΥΛΟΥ**

Α΄

Η Αδελφότης Όφφικιάλων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας «Παναγία ἡ Παμμακάριστος», δηλαδή οἱ Ἄρχοντες καὶ Λογάδες τοῦ Γένους, ἐδῶ στήν ἔδρα τους, διοργάνωσαν τὴν ἀποψινὴ ἐσπερίδα γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Γένους, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ πατέρα μας κ.κ. Βαρθολομαῖο, ποὺ τὸ ἔτος αὐτὸ ποὺ διανύουμε ἄγει διπλῆ ἐπέτειο ἐξῆντα μὲν χρόνων ἀπὸ τῆς εἰσόδου του στὶς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τριάντα δὲ χρόνων εὐκλεοῦς πατριαρχείας.

Εὐχαριστῶ θερμῶς τὴν Ἀδελφότητα γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ πρὸς τὸ ταπεινὸ πρόσωπό μου, καὶ γιὰ τὴν ἀνάθεσι τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου τῆς ἑορτίου αὐτῆς ἐκδηλώσεως. Ἀποφεύγοντας τοὺς «ψευδεῖς ὕθλους», διακονῶ τὸν λόγον, ὡς εὐλαβικὴ ἀναπόλησι τῶν εὐεργεσιῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπικεφαλῆς τῆς ἱερᾶς ταύτης νηός, ἤγουν τῶν Πατριαρχῶν, καὶ εἰδικῶς τοῦ μακροβιωτέρου πατριάρχου Βαρθολομαίου τοῦ Ἰμβρίου.

Ἀπὸ τὸ περίβλεπτο αὐτὸ βῆμα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου κατὰ τοὺς κάτω χρόνους ἦταν «πρυτανεῖον τῆς σοφίας» κατὰ Πλάτωνα, «δαιμόνιον πτολίεθρον» κατὰ Πίνδαρον, «Ἑλλὰς τῆς Ἑλλάδος»¹ κατὰ τὸν Θουκυδίδην, ἄρχομαι μὲ ἐπίγνωσιν τῆς κατ' ἀνθρωπον ἀδυναμίας μου, ὅπως γιὰ τέτοιες στιγμὲς εἰδικοῦ πνευματικοῦ βάρους τονίζει ὁ πολὺς Εὐριπίδης: «Ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς καλὰς ἀφορμάς, οὐ μέγα ἔργον εὔ λέγειν»².

Γόνος ὦν τοῦ ἐκ Πόντου Ἑλληνισμοῦ, τῶν χλευαστικῶς ὑπὸ τινων καλουμένων «αούτηδων», διακατέχομαι ὑπὸ βαθυτάτης συγκινήσεως, διότι θὰ ὁμιλήσω ἐνώπιόν σας δι' ἀνθρωπον ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ τριάντα ὀλόκληρα χρόνια μὲ ἀποφασιστικὸ βῆμα ἀνέβη εἰς τὸν Γολγοθᾶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, περιβαλλόμενος τὸν ἀκάνθινο στέφανο τῆς Πατριαρχείας, καὶ ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται σθεναρῶς μέχρι σήμερον γιὰ τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Γένους καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὑπερφυλετικῶς.

Ο Κωστῆς Παλαμᾶς στὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» μίλησε γιὰ τὶς ἀρπακτικὲς διαθέσεις κατὰ τὸν Μεσαίωνα διαφόρων φυλῶν ἀπὸ τὴν Δύσι καὶ τὸν Βορρᾶ, ποὺ ἐπεχείρησαν νὰ ἀρπάξουν τὴν μοναδικὴ λαμπάδα φωτὸς καὶ πολιτισμοῦ ποὺ διατηροῦσεν

1. Μπαλόγλου Χρῆστος, «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Κρίσις», Πλάτων, περιοδικὸν Ἑταιρείας Ἑλλήνων Φιλολόγων, τόμος 11, σελ. 57.

2. ὁ.π. σελ. 46.

ή Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὡς ἄλλος Προμηθεὺς δεσμώτης, ὄχι στὸν Καύκασο, ἀλλὰ στὸ κέντρο τῆς οἰκουμένης, τὴν Κωνσταντινούπολι.

Δυστυχῶς καὶ σήμερα ὑπάρχουν ξένοι καὶ ἡμέτεροι, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὴν διατύπωση καὶ τὸ φρόνημα τοῦ ταλαιπώρου Θεοκλήτου Φαρμακίδου, ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ τότε Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Στ' ³ ἦτο - ἄκουσον, ἄκουσον!- Πατριάρχης τοῦ Μωχαμέτη καὶ ὄχι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπικαιροποιοῦν τοὺς παλαμικοὺς στίχους:

*«Καὶ ἦταν ὅπου κόσμοι ἀντίμαχοι
μὲ τὴν ἴδια ἐρωτόπαθη μανία
ν' ἀγκαλιάσουνε λαχτάριζαν
τὴν πανώρια Βοσπορίτισσα, τὴ μία.
Καὶ κατάλαμπρα ντυμένοι καταστάλαζαν
καὶ φιλούσανε τὰ χώματα
ποὺ τὰ πόδια της πατοῦσαν·
σὰν ἀκρίδες πέφταν οἱ λαοί,
μέλισσες ἐκεῖ οἱ λαοὶ πετοῦσαν.
Καὶ εἶτανε ἡ πανώρια, δύο γιालῶν
ἀφροκάμωτη νεράϊδα,
κι' εἶσουν ἐσύ, Πόλη, ὦ Πόλη,
καὶ εἶτανε τῆς γῆς τὸ περιβόλι.»*

Ο Πατριάρχης τῆς Πόλεως αὐτῆς, εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ἀπανταχοῦ Ῥωμηοσύνης. Ἐκδηλώσεις τῆς ψυχῆς αὐτῆς εἶναι οἱ ἐθνικὲς παραδόσεις ποὺ ὡς ψυχικὲς ἀρετὲς κοσμοῦν τὸν Ἕλληνα. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶναι τὸ θησαυροφυλάκιο ποὺ διαφυλάσσει ὅλη τὴν Ῥωμῆϊκη ζωὴ καὶ ψυχὴ, τὶς παραδόσεις, τὰ ἦθη, καὶ κατάφερε σὲ χρόνους σκοτεινοὺς, μέσα ἀπὸ τρικυμίες καὶ φοβερὲς καταιγίδες νὰ διατηρήσῃ ἄσβεστο τὸ πῦρ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, καὶ ὡς στήλη φωτεινὴ νὰ ὀδηγῇ λαοὺς καὶ φυλές, πάντα πιστὸν ὀρθόδοξον χριστιανὸν στὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν.

Καὶ ἐν προκειμένῳ γιὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι, ἀρκεῖ καὶ μόνον νὰ ἀναφέρω τὴν λέξι «Μακεδονία». Ἀναλογισθῆτε, παρακαλῶ, ποιά θὰ ἦταν ἡ τύχη της χωρὶς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Γιὰ τὴν προσφορὰ αὐτὴ ὁ ἐξ Ἀργυρουπόλεως τοῦ Πόντου Δημοσθένης Οἰκονομίδης⁴, ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, δικαίως ἀπονέμει τὸν ἔπαινο στὴν Ἐκκλησία: «Πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους ὑπῆρξεν (ἡ Ἐκκλησία) ὁ μόνος παρήγορος προστάτης αὐτοῦ, καὶ ἀνεδείχθη εἷς τῶν κυριωτάτων παραγόντων τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπλάσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, καὶ ἐμπεδώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αὐτοῦ φρονήματος. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, ἀνεκτίμητοι ἀποδεικνύονται αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ἐκασταχοῦ Μητροπόλεων πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν»⁵.

3. Α' πατριαρχεῖα: 1835-1840, καὶ Β' πατριαρχεῖα: 1867- 1872.

4. 1858-1938, συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ διευθυντὴς τοῦ Μεσαιωνικοῦ της Ἀρχείου.

5. Δημοσθένους Η. Οἰκονομίδου, «Ο Πόντος καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἐν αὐτῷ ἑλληνισμοῦ», Ἐν Ἀθήναις 1920, σελ. 96.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἀναδεικνύεται σὲ μόνιμη παγκόσμια πνευματικὴ ὄντοτητα καὶ δύναμι. Ἐπειδὴ ἡ Ῥωμηοσύνη εἶναι οἰκουμενικὴ, ἔτσι καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ Ἐκκλησία, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ ἀπ' ἀρχῆς σύστασι καὶ ἱστορία της, εἶναι ἡ φιλόστοργος καὶ ἀνιδιοτελὴς Μητέρα λαῶν καὶ ἐθνῶν, καὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ αὐτῶν ἀκόμη ποὺ ἐκ πλάνης φυλετισμοῦ καὶ ἐθνικισμοῦ στρέφονται σφοδρῶς ἐναντίον της. Ἡ Αγία μας Ἐκκλησία ἄλλωστε, σύμφωνη πρὸς τὸν Ἀρχηγόν της, σκορπίζει τὰ πνευματικὰ καὶ ὑλικά ἀγαθὰ της σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως, διότι «οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος»⁶.

Β'

Αὐτὸ ἀκριβῶς διὰ μέσου τῶν αἰώνων κηρύττει, διακονεῖ, καλλιεργεῖ καὶ προσφέρει στὸν κόσμον τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο. Οἱ κατὰ καιροὺς Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι προσφέρουν τὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐλευθερίαν, «ἐν θλίψεσιν, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες»⁷.

Αὐτὸ πράττει καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εὐκλεοῦς πατριαρχείας του ὁ σήμερον τιμώμενος, ἢ μᾶλλον ὁ σήμερον τιμῶν ἡμᾶς ὅλους μὲ τὴν ὑψηλὴν του παρουσίαν, Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος. Εὐδόκησε ὁ πανάγαθος Θεὸς ὅσα ὡς εὐχὴ καὶ προσδοκία κατέγραψε στὸ μαθητικὸ του τετράδιον ὁ δεκαπενταετὴς Δημήτριος Ἀρχοντῶνης νὰ πραγματοποιηθοῦν: «Προσεύχομαι νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά μου, καὶ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν πρόσκαιρὴ αὐτὴ ζωὴ μὲ τὴν δικαίαν πεποίθησιν ὅτι ἐξετέλεσα ὅλα τὰ καθήκοντά μου, ἀτομικά, κοινωνικά καὶ ἐθνικά, δηλαδή μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ κερδήσω τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ὁ Ἀποστολικὸς θρόνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθ' ὅλην τὴν μακρὰ πορείαν του δὲν ἀπέστη ἀπὸ τῆς διακονίας του, αὐτῆς, δηλαδή, τῆς κοινωνικῆς διαπλάσεως. Ἡ πολιτικὴ καὶ πολιτιστικὴ αἴγλη τῆς νέας πρωτεύουσας ἐξετόξευσε καὶ τὴν τοπικὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε δύο Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι, ἡ Β' καὶ ἡ Δ', νὰ τὴν ἀναδείξουν ὡς τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χριστιανικῆς οἰκουμένης.

Σὲ τέσσερις περιόδους θὰ χωρίσω τὴν διὰ τῶν αἰώνων πορείαν τοῦ ἱεροῦ κέντρου:

Α') Περίοδος 324-1204

Β') Περίοδος 1204-1453

Γ') Περίοδος 1453-1922

Δ') Περίοδος 1922 ἕως τῆς σήμερον.

Κάθε περίοδος ἔχει τὰ χαρακτηριστικά της, τὰ ὅποια δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἀναλύσωμε. Πάντως, ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο παρὰ μὲν τὴν ἀπώλειαν τῶν ἱερῶν του τόπων, τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Προσκυνημάτων, τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου

6. Κολ. 3, 11.

7. Β' Κορινθ. 6, 4-10.

του, τῶν περιλαλήτων μητροπόλεων του ποῦ «κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος» μετεβλήθησαν εἰς ἐρείπια «τῆ ἑνόχῳ συνεργίᾳ τῶν συμμάχων χριστιανικῶν Δυνάμεων τῆς Δύσεως»⁸, ὅπως ὁ σοφώτατος ἱεράρχης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος Χρῦσανθος καὶ εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀναφέρει, ἀπογυμνωμένο δὲ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὴ του λαμπηδόνα, τὶς αὐτοκρατορικὲς δόξες, καὶ τὴν ἐθναρχικὴ καὶ ἡγεμονικὴ πρωτοστασία τοῦ Γένους, κράτησε μόνον τὸν ἀτόφιο εὐαγγελικὸν λόγον, τὴν διάθεσιν καὶ διάστασιν τοῦ μαρτυρίου.

Πολὺ εὐστόχως ἀναλύοντας τὴν σκέψιν τοῦ Ἰωάννου Δραγοῦμη ὁ Γεώργιος Θεοτοκάς⁹ στὸ ἄρθρον του «Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος» γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὑψηλῆς μορφῆς ἡγετῶν. [...] Θὰ κατορθώσῃ ἄραγε νὰ τὶς ἀναδείξῃ; Ποιὸς τὸ ξέρει; Τὸ μόνον ποῦ θὰ λέγαμε, μὲ τὴν ταπεινὴν μας κρίσιν, εἶναι ὅτι, ἂν ὑπάρξῃ ἀληθινὴ ἀνανέωσις, οἱ νέοι δρόμοι δὲν μποροῦν νὰ καταλήξουν ἄλλοῦ παρὰ στὸν πρωταρχικὸν δρόμον τῆς Καινῆς Διαθήκης, μὲ εἰλικρίνεια ὅμως καὶ παρρησία. Δὲν θὰ εἶναι πιά ἀγῶνας γιὰ τὴν υπεράσπισιν ἐθνικῶν πολιτικῶν συμφερόντων – ποῦ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κράτους καὶ τῶν κυβερνητῶν του – ἀλλὰ ἡ ἀκοίμητη προσπάθεια γιὰ νὰ πρυτανεύσῃ στὸν κόσμον τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας κρατικὴ, ἂν θελήσῃ νὰ ἀνατρέξῃ σὲ τὶς πηγὰς καὶ νὰ εἴμασθε ἀληθινοὶ μὲ τὸν ἑαυτὸν μας, θὰ πρέπει νὰ συμφωνήσῃ ὅτι ὁ γνήσιος, ὁ αἰώνιος προορισμὸς τῆς δὲν εἶναι νὰ σώζῃ ἓνα ἔθνος, ἀλλὰ «πάντα τὰ ἔθνη», δηλαδὴ τὸν Ἄνθρωπον «αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν». Ἡ ἐντολὴ δόθηκε πολὺ καθαρὰ, μὲ τρόπον ποῦ δὲν ἀφήνει ἕδαφος γιὰ ἀντιγνώμεις. Σεβόμαστε τὴν ἱστορίαν μας καὶ τὴν ἀγαποῦμε· παραδεχόμεσθε ὅτι ἱστορικὲς ἀνάγκες ἀδυσώπητες ἐπέβαλαν ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας τὴν πορείαν ποῦ ἀκολούθησε τοῖς τελευταίοις αἰῶνες· τιμοῦμε τὴν δράσιν τῆς καὶ τὶς θυσίας τῆς. Τώρα ὅμως ποῦ ἄλλαξαν οἱ ἱστορικὲς συνθηκαί, εἶναι ἴσως καιρὸς νὰ ἀκουστῇ πάλιν ὁ καθαρὸς εὐαγγελικὸς λόγος. Τοῦτο, βέβαιον, δὲν σημαίνει πῶς ἡ Ἐκκλησία εἶναι δυνατὸν νὰ ἀδιαφορήσῃ γιὰ τὴν τύχην τοῦ λαοῦ ποῦ τὴν περιβάλλει, καὶ ποῦ εἶναι «σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς του». Θὰ ἦταν κάτι παράλογον ἀπὸ κάθε ἄποψιν, τόσο περισσότερο ποῦ ὁ ἴδιος ὁ λαὸς εἶναι συστατικὸν στοιχεῖον τῆς Ἐκκλησίας. Χρωστᾷ, λοιπόν, νὰ τὸν βοηθῇ, ἐπὶ τὴν ζωὴν του, μὲ κάθε μέσον ποῦ διαθέτει, αὐτὸν ποῦ εἶναι ὁ δικὸς τῆς λαός. Ἀλλὰ τί μεγαλύτερη βοήθεια μπορεῖ νὰ τοῦ προσφέρῃ παρὰ νὰ συντελέσῃ, μὲ τὰ ἔργα τῆς καὶ τὸ παράδειγμα τῆς, ὥστε νὰ γίνῃ πιὸ δίκαιος, πιὸ καλός, πιὸ ἀνθρώπινος, πιὸ πρόθυμος νὰ συναδελφωθῇ, πιὸ ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν κακίαν, τὴν ἀπληστίαν καὶ τοὺς σκοτεινοὺς ὁμαδικοὺς ἐγώϊσμούς;».

Αὐτὸ ἀκριβῶς πράττει μὲ ἐπιτυχίαν, ποῦ ἀναγνωρίζεται παγκοσμίως, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος. Συνεχίζοντας τὴν παράδοσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐργάζεται

8. Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Χρῦσανθου, «Ἡ Ἐκκλησία Τραπεζοῦντος», Ἀθήναι 1933, σελ. 782.

9. Κων/πολις 1905 - Ἀθήνα 1966.

για τὴν εὐστάθεια φυλῶν, λαῶν καὶ κρατῶν, ἀναδεικνυόμενος σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέ-
ρους κοινωνικοὺς ἐργάτας, ἀφοῦ καὶ κατὰ τὶς μέρες μας ὀρθόδοξοι λαοὶ διέσωσαν καὶ δια-
τηροῦν ἀλώβητα τὰ ἔθνικα καὶ φυλετικά χαρακτηριστικά τους. Ἐπαναλαμβάνει καὶ ἐπιβεβαιώνει τοὺς λόγους τοῦ θαυμασίου Μελετίου Πηγαῖ, ποὺ ἐλέχθησαν κατὰ τὴν 16ῃ
ἐκατονταετία: «*Τήκει με πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ μέριμνα, καὶ αἱ πολλαχόθεν ἠνεωγμέναι
κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας ἄδου πύλαι*»¹⁰. Αὐτὴ του ἡ ἐργασία περιποιεῖ ἰδιαίτερα τιμὴ στὸν
Ἑλληνικὸ λαό, καὶ εἶναι αἰτία ἐγκαυχήσεως γιὰ ὅλους μας.

Μπορεῖ ἄραγε νὰ ὑπάρξῃ Εὐρώπη χωρὶς τὴν διάστασι τῆς Νέας Ῥώμης, τῆς Κωνσταντι-
νούπολης; Τί ἀπαντᾷ στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ὁ ἑλληνικὸς ἀκαδημαϊκὸς καὶ πολιτικὸς κόσμος;
Μπορεῖ ἄραγε νὰ παραμείνῃ ἀτόφια πολιτιστικῶς ἡ Εὐρώπη χωρὶς τοὺς μεγάλους πνευμα-
τικούς της πατέρες; Τὸν γεωγράφο καὶ ἱστορικὸ Στράβωνα, τὸν Διογένη τὸν Σινωπέα, τοὺς
ἁγίους Καππαδόκες Πατέρες, τὸν φιλόσοφο, οὐμανιστὴ καὶ μεγάλο πολιτικὸ Βησσαρίωνα
τὸν Τραπεζούντιο; Κανεῖς πεπαιδευμένος πολιτικὸς, κανεῖς πνευματικὸς ἄνθρωπος δὲν θὰ
ἔλεγε «ναί»!

Τὴν περίοδο αὐτὴ τῶν νέων συνθέσεων καὶ ὁσμώσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς ταυτότητος, πρέ-
πει νὰ ἐπανακαθορισθῇ ἡ σχέσι τῆς Εὐρώπης μὲ τὸ λεγόμενο Βυζάντιο, ἢ πιὸ σωστὰ τὴν
Ῥωμανία. Ὁ Βυζαντινὸς Ὀρθόδοξος πολιτισμὸς ἀποτελεῖ θεμελιώδη συνιστώσα τοῦ Εὐρω-
παϊκοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὰ ἱστορικὰ σύμβολά του, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴν Ἁγία
Σοφία. Ἡ ποντιακὴ διάλεκτος ὁμιλεῖται ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ χιλιάδας
ἀνθρώπων, καὶ εἶναι ἡ πλησιεστέρα πρὸς τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ ὁμιλουμένη σήμερα διάλε-
κτος, ζωντανὸ μνημεῖο τῆς παγκοσμίου γλωσσικῆς κληρονομιάς. Ὅλα αὐτὰ εἶναι θεμελιώ-
δη δομικὰ στοιχεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ ψηφίδες τῆς εὐρωπαϊκῆς ταυτότητος.

Γ'

Ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος, γνωρίζοντας τὸ πεδίο ποὺ οἱ ἱστορικὲς ἀνακατατάξεις σ'
ὀλόκληρο τὸν κόσμο τοῦ ἐκδιπλώνουν ὡς γεώργιο τῆς δράσεώς του καὶ τῆς διαδόσεως τοῦ
Ὀρθοδόξου μηνύματος στὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, γράφει τὰ ἐξῆς: «*Τὸ ζητούμενον ἀπὸ τὴν
Ὀρθοδοξίαν σήμερον εἶναι νὰ λειτουργήσῃ ἡ ἴδια ὡς θετικὴ πρόκλησις διὰ τὸν σύγχρονον
ἄνθρωπον, ὡς προοπτικὴ ἐνθέου βιοτῆς καὶ σχεσιακῆς ἐλευθερίας. Εἰς μίαν ἐποχὴν
ἀνατροπῆς τῶν ἀξιῶν, ἡ ὁποία ἀπαξιώνει πολλὰ σημαντικὰ καὶ ἀπολυτοποιεῖ πλεῖστα ὅσα
ἀσήμαντα, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει θεοφιλῆ ἱεράρχησιν ἀξιῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἱερότητα*

10. Μανουὴλ Γεδεών, «Ἱστορία τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων», Ἀθήνα 2010, τόμος Β', σελ. 242.

τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντος ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς καλῆς λίαν Δημιουργίας. Ἡ Ἐκκλησία ὅταν ὁμιλῇ, τὸ πράττει διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν ἄνθρωπον»¹¹.

Ὁ μεγάλος αὐτὸς κοινωνικὸς ἐργάτης ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια ἐργάζεται ἀνυστάκτως ὄχι μόνον γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἀξίες τοῦ ἀνθρωπισμοῦ μέσα στὸν σύγχρονο κόσμο. Ὁ στενὸς του συνεργάτης καθηγητὴς Δεληκωνσταντῆς, εὐστόχως καὶ περιεκτικῶς συνοψίζει τὴν ἐργασία του ὡς ἐξῆς: «Ὁ Πατριάρχης δὲν σιώπησε καὶ δὲν σιωπᾷ ἀπέναντι στὰ φλέγοντα προβλήματα, ἀπέναντι στὴν μισαλλοδοξία, τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἀπανθρωπία τῆς βίας. Παραμένει ἄνθρωπος τῆς παράδοσης καὶ τῆς πρωτοπορίας, τῆς πράξης καὶ τοῦ λόγου, τῆς πραότητος καὶ τῆς ἀγωνιστικότητος, τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀκαταπόνητης στράτευσης γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κόσμο του, ἄνθρωπος ὄχι μόνον τῶν μεγάλων ὀραμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ρεαλιστικῶν ἐπιλογῶν. Ξέρει νὰ ἀκούη, σὲ μιὰ ἐποχὴ, ὅπου ἡ ἀκοή εἶναι ἡ χαμένη αἴσθησι. Φυλάσσει τὸν τόπον, τὸ μαρτυρικὸ Φανάρι, ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς, ἐμψυχώνει τὸ ποίμνιό του, μὲ ἰδιαίτερη μέριμνα γιὰ τὴν νεολαία σὲ δύσκολους καιροὺς, ὑπερασπίζεται τὰ δίκαια τῆς Ῥωμοσύνης, ἀναλώνεται γιὰ τὴν διάσωσι τῆς χριστιανικῆς κληρονομιάς στὴν Μικρὰ Ἀσία, καὶ παράλληλα ταξιδεύει στὰ πέρατα τῆς γῆς, δίνοντας τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ τῆς διαφορετικότητος καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πνεύματος, μὲ ἀξιοθαύμαστη ἀπήχησι. Διαλέγεται γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν δικαιοσύνη μὲ πολιτικούς, μὲ τὴν διανόησι, μὲ ἐκπροσώπους τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, συζητᾷ μὲ τοὺς νέους καὶ τοὺς καθημερινοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀλληλεγγύη μὲ τὸν συνάνθρωπο καὶ γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος».

Ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶναι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως καὶ τοῦ μικροῦ ἐναπομείναντος ποιμνίου, περὶ τοῦ ὁποίου, ὡς ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος, καθ' ἡμέραν κοπιάζει καὶ μεριμνᾷ «ἐν κινδύνοις ἐκ γένους καὶ ἐξ ἐθνῶν, ἐν ψευδαδέλφοις, ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ». Γιὰ τὸν κάθε ἓνα Ῥωμῆο τῆς Πόλεως ξεχωριστὰ ἐνδιαφέρεται καὶ ἐγκύπτει στὸ πρόβλημά του, γίνεται ἰκέτης γιὰ πολλοὺς. Οἱ τσέπες του εἶναι τρύπιες.

Ἡ ἀγωνία του γιὰ τὸ αὔριο τῆς Ῥωμοσύνης ἀποφέρει καρπὸ. Οἱ Ῥωμηοὶ ἔφυγαν, οἱ Ἐκκλησίες μία-μία ἐγκατελείφθησαν, τὰ σχολεῖα, τὰ ἰδρύματα πνέουν τὰ λοίσθια· ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος ὄρθιος. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς πατριαρχείας του ἔγινε ἐργοτάξιο πραγματικό. Πάνω ἀπὸ 40 ἱεροὶ ναοὶ ἀνεκαινίσθησαν, τὰ ἰδρύματα ὁμοίως, καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες μας σειρὰ ἔχει τὸ μεγαλύτερο πανευρωπαϊκῶς ξύλινο κτήριο, τὸ ὀρφανοτροφεῖο τῆς Πριγκήπου. Καὶ προχωρεῖ.

11. Κων/νος Δεληκωνσταντῆς, «Ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλληλεγγύης», Κωνσταντινούπολις 2016, σελ. 86.

«Φιλοξενοῦμαι στήν Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης. Πρωῖ-πρωῖ σημαίνει τὸ καμπανάκι τῆς ἐκκλησίας γιὰ τὸν ὄρθρο. Ἀπὸ ὕπνο εἶχα χορτάσει, σηκώνομαι νὰ πάω κι ἐγώ. Μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ γλυκοχαράζει. Μέσα στὸν ναὸ ἦταν ἀκόμη σκοτεινά. Τὰ λιγοστὰ κανδήλια φώτιζαν ἀχνὰ τὰ πρόσωπα τῶν εἰκόνων τοῦ τέμπλου. Ἔνας καλογερόπαπας Ἀγιορείτης, ἡ μόνη ἀνθρώπινη παρουσία, διάβαζε τὸν ἐξάψαλμο. Μπαίνω ἤσυχα-ἤσυχα στὸν Νάρθηκα. Στὸ μανουάλι εἶχε ἀναμμένα δύο κεριά. Αἰσθάνθηκα τὴν ὕπαρξι ἀνθρώπου. Γυρίζω δεξιά. Βλέπω στὸ στασίδι ἓνα κληρικό. Ἦταν ὄρθιος δίπλα στήν θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Πάντων Χαρᾶς -ἔτσι λέγεται, ἂν δὲν ἀπατῶμαι. Ο Πατριάρχης! Προσηύχετο. Ἀπὸ τὸν ναὸ ἀκουγόταν καθαρὰ: «Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ... Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου...». Δάκρυα ἔρρεαν ἀπὸ τὰ μάτια του. Κόπηκα, λύθηκα τὰ γόνατά μου. Ὅπισθοχώρησα, πρὶν μὲ ἀντιληφθῆ, πρὶν ἡ παρουσία μου διακόψη τὴν προσευχή του. Κάτι μ' ἔδιωχνε. Μάζεψα τὰ πράγματά μου. Ἔφυγα. Πῆρα τὸ πρῶτο βαπόρι τῆς γραμμῆς, ἔφθασα στήν Πόλι, καὶ κατ' εὐθεῖαν στὸ ἀεροδρόμιο. Ἀπ' τὴν Ἀθήνα τοῦ ἔστειλα ἓνα γράμμα. Παναγιώτατε, ζητῶ συγγνώμη, γιὰ τὴν ἔφυγα χωρὶς νὰ εἰδοποιήσω. Δὲν θέλησα νὰ σᾶς διακόψω. Ἀλλὰ τὴν στιγμή πού σᾶς εἶδα προσευχόμενο καὶ δακρύνοντα κατάλαβα ὅτι φέρετε στοὺς ὤμους σας ὅλη τὴν οἰκουμένη».

Τὸ ἄλλο περιστατικό.

«Πηγαίνω στὸ Πατριαρχεῖο. Πρωῖ-πρωῖ, κατὰ ἡ ὥρα ὀκτώ. Μπαίνω στήν αὐλή, κανεῖς. Πάω στὰ γραφεῖα, ἀνοίγω τὴν πόρτα, κανεῖς, χτυπῶ ἄλλη πόρτα, ψυχὴ. Περνάω διαδρόμους, οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις· φθάνω στὸ κελλὶ τοῦ Πατριάρχου. Ἡ πόρτα μισάνοιχτη, ὁ Πατριάρχης γράφει χωμένος σὲ ἔγγραφο καὶ ἐπιστολές. -Συγγνώμη, Παναγιώτατε, ἀλλὰ δὲν συνάντησα ψυχὴ. Δὲν φοβᾶσθε; Κάποιος μπορεῖ νὰ σᾶς ἐπιτεθῆ! Βάλτε μιὰ κλειδαριὰ ἀσφαλείας τούλάχιστον. -Δὲν φοβοῦμαι, ἀπήντησεν ὁ Πατριάρχης. Ἔχω τὴν Παναγία πού με φυλάττει». Δὲν νομίζω ὅτι αὐτὴ τὴν ἀπάντησι θὰ μπορούσαν νὰ τὴν δώσουν πολλοὶ ἀπὸ μᾶς...»¹⁵

15. Ἀρχιμ. Δοσιθέου, «Θέλω νὰ πιῶ ὅλο τὸν Βόσπορο», Ἰ. Μονὴ Τατάρνης 2003, σελ. 269-271.

Μοναδικός και άνεπανάληπτος διδάσκαλος τῆς ἀγάπης γιὰ τὴν Πατρίδα. Ἀπευθυνόμενος σὲ πολίτες ποὺ διαβιοῦν ἐκτὸς τῆς Πόλεως εἶπε: «Τὸ ὄραμα τοῦ Ὀδυσσέως ἦτο ἡ Ἰθάκη, ὁ καπνὸς ἐκ τῆς ἐστίας τῆς πατρικῆς αὐτοῦ οἰκίας. Αἱ παιδικαὶ ἀναμνήσεις. Τῶν προγόνων οἱ τάφοι. Τῆς πατρίδος τὸ χῶμα». Ἐκεῖ ποὺ ὑποκλινόμαστε εἶναι ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν νῆσο Ἴμβρο. Τὸ μαῦρο 1964 διαδέχεται ἡ φωτεινὴ πατριαρχεῖα τοῦ Βαρθολομαίου, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἥλιος τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως δὲν δύει. Ἐκὸρ ἀνακαινίσεων ἱερῶν ναῶν, ἐξωκκλησίων, ἡ ἐπιστροφή τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων στὰ πλήρως ἀνακαινισμένα καὶ ἐξοπλισμένα σχολεῖα. Στὴν γενέτειρά του, τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, λειτουργεῖ Νηπιαγωγεῖο καὶ Δημοτικὸ μὲ 29 μαθητάς, καὶ στὰ Ἀγρίδια Γυμνάσιο καὶ Λύκειο μὲ 30 μαθητάς. Οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ Ἴμβριοι δὲν πιστεύουν τὰ ὅσα συντελοῦνται στὸν τόπο τους!

Ἀπάντησι στὴν ἀπορία δίδει ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἀκτιβιστὴς γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα Ἄριελ Ντόρφμαν: «Μερικὲς φορές εἶναι σωστὸ νὰ ὀνειρεύεσαι τὸ ἀδύνατο, νὰ ζητᾶς τὸ ἀδύνατο, νὰ κράζης γιὰ τὸ ἀδύνατο. Ὑπάρχει ἡ πιθανότητα ἡ ἱστορία νὰ ἀκούη. Ὑπάρχει ἡ πιθανότητα ἡ ἱστορία νὰ ἀπαντήσῃ». Καὶ στὸν Βαρθολομαῖο, ἡ ἱστορία καὶ ἄκουσε καὶ ἀπάντησε!

Ἀπευθυνόμενος στὴν Ἴμβριακὴ νεολαία ποὺ ὑπεραγαπᾶ, τονίζει ὅτι πρέπει νὰ διαφυλάξῃ: «ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὰς πατρῶας παραδόσεις καὶ τὰς ἀνεκτιμήτους ἀξίας, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦν τὴν ταυτότητά μας καὶ ἔσωσαν τὸ Γένος μας. Παρακαλοῦμε νὰ ἐπισκέπτεσθε τὴν Ἴμβρο τῶν προγόνων μας, γιὰ νὰ ἀγάλλωνται οἱ ζῶντες καὶ νὰ σκιρτοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν ἐκλιπόντων. Διὰ νὰ συνεχίσῃ νὰ κτυπᾶ ἡ καμπάνα. Διὰ νὰ ἀκούεται ἡ πατρογονικὴ λαλιὰ τῶν Ἰμβρίων. Σᾶς προσκαλοῦμε νὰ στηρίζετε τὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων μας, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε νέες ἐλπίδες γιὰ ἓνα καλύτερον μέλλον διὰ τὴν Ἴμβρον. Καὶ νὰ θέτετε πάντοτε τὸ ἐρώτημα: ἂν δὲν ἐνδιαφεροῦμε καὶ δὲν ἀγωνισθοῦμε ἐμεῖς γιὰ τὴν Ἴμβρο, ἄραγε ποῖος ἄλλος θὰ τὸ πράξῃ;».

Ὅλο αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου, εἶναι ἔργο πίστεως. Ὁ πολὺς ἠγούμενος τῆς μονῆς Τατάρνης ἀρχιμ. Δοσίθεος, γράφει τὰ ἐξῆς συγκλονιστικά: «Ὁ Πατριάρχης μας εἶναι ἄνθρωπος προσευχῆς καὶ πίστεως. Πολλῆς προσευχῆς καὶ πολλῆς πίστεως. Δυὸ γεγονότα ἀρκοῦν. Μοῦ τὰ διηγήθηκε ἄνθρωπος μορφωμένος, καταξιωμένος στὸν χῶρο του, γνωστὸς στὸ πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ παγκοσμίως. Εἶναι ὁ Ἑλληνας τῶν δύο Ὁσκαρ¹⁴. Τὰ καταγράφω ὅπως μοῦ τὰ διηγήθηκε.

14. Πρόκειται περὶ τοῦ μακαριστοῦ, πλέον, σκηνογράφου Βασίλη Φωτόπουλου.

Ἀγαπητοί μου, «ὠκεανὸς εἰς κοτύλην οὐ χωρεῖ».

Τὰ τῆς δοξασμένης καθέδρας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἶναι ἀτελεύτητα, διότι ἡ Πόλις αὐτὴ ξεπερνᾷ κάθε ἄλλη πόλι, ὅσο τὴν γῆ ὁ ἀστροστόλιστος οὐρανός. Ἡ Πόλις αὐτὴ μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ Ῥωμηοσύνη σὰν τόπος καὶ σὰν ἰδέα ξεπερνᾷ τὸν Ἑλλαδισμό. Ῥωμηὸς Ἕλληνας εἶναι μόνον Ὁρθόδοξος, ἐνῶ ὁ «σκέτος» εἶναι πολλὰ ἄλλα, ἐκτὸς ἀπὸ ὀρθόδοξος. Ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης δήλωσε στὴν ΕΤ 1: «Ἀγαπῶ τὴν Πόλη, καὶ τὴν ἐπισκέπτομαι συχνά. Δημιουργεῖ ἓνα γλυκόπικρο αἶσθημα. Δὲν πηγαίνουμε στὴν Πόλη, ἐπιστρέφουμε»¹⁶. Καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφή μας, μᾶς περιμένει ὁ Γενάρης καὶ φύλακας τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Ῥωμηοσύνης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς λόγους τοῦ προκατόχου του καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ Δ', τοῦ ἀπὸ Δράμας καὶ Δέρκων, μᾶς ἐξηγεῖ γιατί σηκώνει στοὺς ὤμους του τὸν βαρὺ σταυρὸ τῆς πατριαρχείας ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια: «Τὸ βάρος τῆς πατριαρχείας καὶ τῆς θλίψεως καὶ δυσκολίας τούτου τοῦ πολυωδύνου ὑπουργήματος ἐγνωρίζομεν καλῶς· ἀλλ' αἱ πρὸς ἀποφυγὴν ἀντιστάσεις μας οὐδὲν ἴσχυσαν εἰς τὰς κοινὰς αἰτήσεις καὶ προτροπὰς πάντων, ὑποσχεθέντων μάλιστα πρόθυμον συναντίληψιν καὶ σύμπραξιν μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει καὶ ἐλπίδι τῶν ὑποσχέσεων τούτων πεισθέντες, ἐδεξάμεθα τὴν πρόσκλησιν καὶ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, ὡς εἰς φωνὴν ἀληθῶς Κυρίου, καὶ ἄκοντες ὑπεχωρήσαμεν ἀπὸ τῆς φίλης ἡμῖν ἡσυχίας καὶ ἐπαρχίας»¹⁷.

Αὐτὴ ἡ μοναδικὴ προσωπικότης χρειάζεται τὴν ἀγάπη, τὴν προσευχὴ μας καὶ τὴν παρουσία μας στὰ ἱερὰ σεβάσματα τῶν πατέρων μας, τῶν ὁποίων ἀκοίμητος φύλακας ὑπάρχει, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος εἶπε σὲ ὁμιλία του στὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο:¹⁸ «Διακονοῦμεν παράδοσιν δέκα καὶ ἐπτὰ αἰώνων μεριμνῶν καὶ ἀγώνων διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ἐνότητα τοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης».

Εἶθε, Παναγιώτατε πάτερ καὶ δέσποτα, νὰ αἴρης ἐν ὑπομονῇ, ἐν ὑγείᾳ καὶ πνευματικῇ εὐρωστίᾳ τὸν Σταυρὸ τῆς Πατριαρχείας Σου, τὸν σταυρὸ τῆς Ῥωμηοσύνης· καὶ ἔστω σοι γνωστόν, ὅτι ἐμεῖς ὡς ταπεινοὶ κυρηνᾶιοι, δοξάζοντες τὸν Τριαδικὸ μας Θεὸ θὰ συναίρομεν τὸν σταυρόν σου, σὰν θὰ σὲ ἀκοῦμε νὰ σιγοψιθυρίζης τὰ λόγια τοῦ ποιητοῦ:

«Ἔτσι πάντα ἐδῶ στὴν Πόλι ζοῦμε 'μεῖς
μὲ τὸ φῶς καὶ τὸ σκοτάδι νὰ μᾶς ραίνουν
μὲ χιλιάδες ἀνερμήνευτες βοές
ποὺ μὲ πάθος τὴν καρδιά μας συνεπαίρνουν.

16. 26 Φεβρουαρίου 1998.

17. Μανουὴλ Γεδεών, «Ἱστορία τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων», Ἀθήνα 2010, σελ. 393.

18. 19 Ἀπριλίου 1994.

Σᾶς φιλιῶ ἀπὸ τὴν Πόλι ἀδερφικά...

Κάποιο σύννεφο μοῦ ρίχνει τὴν σκιά του...

Μά, νομίζω ὅτι μέσα μας βαθιὰ

ὁ καθένας κρύβει τὴν Ἁγιά-Σοφιά του...»¹⁹

19. Σταύρου Κρυφοῦ, «Γράμμα ἀπὸ τὴν Πόλι», ποιητικὴ συλλογὴ «Ἔργο Τέχνης καὶ Τῆς Πόλης», Ἀθῆναι 2010, σελ. 83.

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ- Ι.ΜΟΝΗ ΒΛΑΤΑΔΩΝ-
ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΙΚΟΣ Ι.ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΦΩΤΕΙΝΗΣ & ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ
(Ἄλσους Προμπονά—Αθήνα)**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΛΠΙΣ

Ολοκληρώθηκαν οι φετινές δράσεις Υποστήριξης της Σπουδάζουσας Νεολαίας στα Λύκεια και τα Πανεπιστήμια της Ημεδαπής

Στην φετινή προκήρυξη των δύο δράσεων της υποστήριξης μαθητριών/ων και φοιτητριών/ων υποβληθήκαν συνολικά 45 νέες/οι μας.

Ο φετινός προϋπολογισμός της δράσης, που αποτελεί τμήμα του Προγράμματος ΕΛΠΙΣ ανέρχεται σε 12.500 Ευρώ περίπου και εξασφαλίστηκε από τους αναφερόμενους παρακάτω φορείς.

Εκτός της εφάπαξ χρηματικής υποστήριξης που ανάλογα με την περίπτωση κυμαίνεται από 250-400 Ευρώ έχει δοθεί η δυνατότητα της δωρεάν πρόσβασης σε 10 μαθητές των δύο τελευταίων ετών λυκείου στο ηλεκτρονικό φροντιστήριο ΑΡΝΟΣ .

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. ευχαριστεί για την πολύχρονη υποστήριξη της Δράσης Υποστήριξης της σπουδάζουσας νεολαίας του φορείς

ΑΜΚΕ ΑΙΓΕΑΣ

COSMOTE ΚΙΝΗΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΧΑΤΖΗΕΛΕΥΘΡΙΑΔΗ

ΑΤΤΙΚΑ FERRIES

ΑΡΝΟΣ ONLINE EDUCATION

ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΠΙΣ

«ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΦΑΣΗ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ ΣΤΗΝ

ΠΟΛΗ ΝΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ»

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. στο πλαίσιο του Προγράμματος ΕΛΠΙΣ προσκαλεί νέες/ους που επιθυμούν να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για την συμμετοχή τους στην αναφερόμενη Δράση που αποσκοπεί την υποστήριξη νέων που επιθυμούν να εγκατασταθούν και να ζήσουν στην Κωνσταντινούπολη ως μέλη της Ομογένειας. Σκοπός της Δράσης είναι η υποστήριξη της προετοιμασίας και η διερεύνηση του επαναπατρισμού στην Κωνσταντινούπολη όπως επίσης και η υποστήριξη των ήδη εγκατεστημένων μελών της Εκπατρισμένης ή μη Κοινότητας. Η διάρκεια κάθε επί μέρους δράσης ενδιαφερόμενης/ου, προβλέπεται να έχει διάρκεια 12 μήνες και περιλαμβάνει τα στάδια: (α) προετοιμασία για εγκατάσταση στην Πόλη (δεν ισχύει στην περίπτωση των ήδη εγκατεστημένων), (β) εύρεση εργασίας ή αυτοαπασχόληση ή ίδρυση επιχείρησης, (γ) εγκατάστασης στην Πόλη. Στο τέλος του 12μήνου θα εξεταστεί η επέκταση κάθε επιμέρους δράσης.

Οι ενδιαφερόμενες/οι παρακαλούνται να αποστείλουν το συντομότερο δυνατό email: npar@otenet.gr εκδηλώνοντας το ενδιαφέρον τους ώστε να αρχίσει η διαδικασία της πιθανής ένταξής τους στην αναφερόμενη Δράση.

Το Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οι.Ομ.Κω.

«Μηνάς Τσιτσάκος»

Οι συνθήκες της Πανδημίας που ακολούθησε την οικονομική κατάρρευση έχουν δημιουργήσει πολλές δυσκολίες σε πολλούς.

Η αλληλεγγύη προς τους αδυνάμους ήταν πάντοτε κυρίαρχο συστατικό της Ρωμοσύνης. Το Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Μηνάς Τσιτσάκος» που ξεκίνησε το 2013 από την Οι.Ομ.Κω. συνεχίζεται με όλες του τις δράσεις.

Οι Δράσεις Υλοποιούνται σε συνεργασία με τα Μέλη Σωματεία της Οι.Ομ.Κω,

- . Παροχής στέγης σε 75 άστεγους**
- . Διανομές 140 διατακτικών κάθε μήνα (Αθήνα-Θεσσαλονίκη) για αγορά τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης**
 - . Εξασφάλιση φαρμάκων και ειδών υγιεινής**

- Εξασφάλιση της πρόσβασης σε ιατρικές υπηρεσίες με την αντιμετώπιση των καθυστερήσεων
 - Εξασφάλιση αίματος σε έχοντες ανάγκη
 - Πρόσβαση σε κέντρα αιμοκάθαρσης
- Αντιμετώπιση γραφειοκρατικών δυσκολιών που στερεί βασικά δικαιώματα του ανθρώπου σε πρόσφυγες Έλληνες όπως οι δυσκολίες έκδοσης αδειών παραμονής, πολιτογράφησης και ΑΜΚΑ

**ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΟΥΝ
ΑΥΞΗΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ**

**ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ
ΣΤΟ nnap@otenet.gr**

**Η ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΤΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ
ΔΩΡΕΕΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ και ΙΔΙΩΤΩΝ.**

**Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ
ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ
ΑΝΑΓΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΜΕΣΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**

**Υποτροφίες για Μεταπτυχιακές Σπουδές
σε ΑΕΙ Κωνσταντινούπολης
Δράση του Προγράμματος «ΕΛΠΙΣ»**

Προσκαλούνται οι φοιτήτριες/ες με Κωνσταντινουπολίτικη καταγωγή που σπουδάζουν σε ΑΕΙ της Ελλάδος ή άλλων χωρών εκτός Τουρκίας και επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε μεταπτυχιακό ή διδακτορικό επίπεδο σε Πανεπιστήμια της Κωνσταντινούπολης, να υποβάλουν αίτηση συμπληρώνοντας το παρακάτω έντυπο. Σε περίπτωση που οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν πληροφορίες για πιθανά ΑΕΙ της Πόλης που θα μπορούσαν να σπουδάσουν, η Οι.Ομ.Κω. θα παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες. Στις/ους επιλεγέντες θα χορηγηθεί υποτροφία για την κάλυψη των εξόδων τους σε σημαντικό βαθμό.

Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών

Πρόγραμμα Υποτροφιών για Μεταπτυχιακές Σπουδές σε ΑΕΙ της Κωνσταντινούπολης

Υποβολή υποψηφιότητα

Όνοματεπώνυμο :

ΑΕΙ/Τμήμα προπτυχιακών σπουδών:

Αναμενόμενη ημερομηνίας αποφοίτησης:.....

Έτος γέννησης:.....

Παρακαλούμε να επισυνάψετε την αναλυτική κατάσταση βαθμολογίας σας.

Επιστημονικό αντικείμενο που επιθυμείτε να συνεχίσετε μεταπτυχιακές σπουδές:
.....

Έχετε υπόψη ΑΕΙ στην Κωνσταντινούπολη που διαθέτει μεταπτυχιακές σπουδές στα θέματα ενδιαφέροντος σας:

Δηλώστε αν ενδιαφέρεστε για σπουδές σε μεταπτυχιακό ή διδακτορικό σε ΑΕΙ της Κωνσταντινούπολης:

Έχετε συμπληρώσει το ερωτηματολόγιο για το Πρόγραμμα ΕΛΠΙΣ της Οι.Ομ.Κω.; Αν όχι παρακαλώ ζητήστε να σας αποσταλεί στέλνοντας το email: nnap@otenet.gr

Στοιχεία επικοινωνίας:

Τηλέφωνα:

Email:

Ταχυδρομική διεύθυνση:

ΟΙ ΣΥΧΝΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΡΩΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Ερώτηση: Ποίοι είναι οι Ρωμιοί; Σήμερα ποιους αποκαλούμε Ρωμιούς;

Απάντηση: Ιστορικά Ρωμιός ήταν ο υπήκοος της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και μετά από την Άλωση ο όρος επεκτάθηκε και σε όλους τους λαούς που ήταν Ορθόδοξοι. Με την διάδοση του εθνικισμού τον 19ο αιώνα οι Σλαβικοί λαοί και οι Βούλγαροι δεν αυτοαποκαλούσαν τους εαυτούς τους ως Ρωμιούς. Σε κάποιο μικρό βαθμό αυτό έγινε και στην Ελλάδα με την επιρροή του Αδαμάντιου Κοραή, που είχε καταστροφικές ιδέες αν και ο λαός ποτέ δεν δέχθηκε αυτές.

Η έννοια του Ρωμιού ταυτίζεται με αυτή του Ελληνορθόδοξου όπως ορίζεται και στην Συνθήκη της Λωζάννης, όπου στα Τουρκικά χρησιμοποιείται ο όρος Rum και στα Αγγλικά Greek-Orthodox.

Σήμερα οι κάτοικοι της Ελλάδος, κατά ένα πολύ μεγάλο ποσοστό έχουν καταγωγή από την Ανατολή (τουλάχιστον ένας παππούς ή γιαγιά τους είναι από την Μικρά Ασία ή την Αν. Θράκη). Όλοι αυτοί πριν από το 1922 ήξεραν τους εαυτούς τους ως Ρωμιούς. Όταν με τις γνωστές συνθήκες ήλθαν στην Ελλάδα δεν έχασαν την ταυτότητα τους ως Ρωμιών.

Επίσης όλοι οι κάτοικοι των περιοχών που ενσωματώθηκαν στην Ελλάδα μετά από το 1912 (Κρήτη, Ήπειρος, Μακεδονία, όλα τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου) ονόμαζαν τον εαυτό τους ως Ρωμιούς.

Επομένως, με τα σημερινά δεδομένα, σχεδόν το σύνολο των κατοίκων της Ελλάδος, μπορούμε να πούμε ότι είναι Ρωμιοί. Να μην συγχέουμε την στάση των εκάστοτε κυβερνήσεων με την ιδιοπροσωπία και το τι αισθάνεται ο λαός. Χαρακτηριστική περίπτωση Ρωμιών είναι οι Καππαδόκες, πολλοί εκ των οποίων δεν μιλούσαν Ελληνικά, αλλά είχαν την πλέον ισχυρή ταυτότητα του Ρωμιού (= Ελληνορθόδοξου).

Ερώτηση: Αδυνατώ να κατανοήσω, πως π.χ. ένα «Ρωμιό Ορθόδοξο Χριστιανό», προερχόμενο από την Καισαρεία, που η μητρική του γλώσσα ήταν η τουρκική, τον αποκαλούμε Έλληνα; Το σύνολο αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι καταφθάνουν από την Καππαδοκία στην Κωνσταντινούπολη, πώς δια μαγείας γίνονται ο «Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης»;

Απάντηση: Την εποχή που ερχόταν ο Καππαδόκης στην Πόλη, πριν από τους Βαλκανικούς πολέμους, όλοι οι κάτοικοι των εδαφών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που ανήκαν στο «λαό» της Ορθόδοξης Εκκλησίας υπό το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ονόμαζαν τον εαυτό τους ως Ρωμιούς, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών της Κρήτης, των Νησιών του Αιγαίου, της Κύπρου, της Μακεδονίας, Ηπείρου, Θράκης και βέβαια των 2500 χιλιομετρικών παραλίων του Πόντου, της Προποντίδας, της Δυτικής Μικράς Ασίας, της Νότιας Μικράς Ασίας, της Συρίας και Παλαιστίνης. Ακόμα και η πλειοψηφία των κατοίκων του ελεύθερου Ελληνικού Βασιλείου ονόμαζαν τον εαυτό τους Ρωμιούς. Αυτή η ονομασία αναδεικνυε την ιστορική συνέχεια. Οι πλέον ακραιφνείς αντιπρόσωποι αυτής της συνέχειας ήταν οι τουρκόφωνοι Καππαδόκες, καθόσον είχαν μείνει ως επικυριαρχούμενοι του Ισλάμ για 800 χρόνια, έναντι των 500 χρόνων των υπολοίπων περιοχών. Στην Κωνσταντινούπολη η έννοια του Ρωμιού ήταν ταυτόσημη με του Έλληνα Ορθόδοξου. Όλοι οι σύλλογοι στην ελληνική γλώσσα ονομάζονταν 'Ελληνικοί Σύλλογοι', με κορυφαίο ίδρυμα τον Ελληνικό Φιλολογικό Σύλλογο Κωνσταντινουπόλεως, ενώ θα περίμενε κανείς να ονομάζεται Ρωμαίικος.

Επομένως δεν μιλάμε για κάποια μεταμόρφωση από «Ρωμιό» σε «Έλληνα», αλλά για ταυτόσημες έννοιες με διαχρονική χρήση.

Ερώτηση: Οι Ομογενείς που έχουν το θάρρος να ζουν ακόμα στην Κωνσταντινούπολη δικαιούνται να έχουν την δική τους τιμητική ονομασία, που δεν είναι άλλη παρά «Ρωμιόί της Κωνσταντινούπολης» και όχι να τους αποκαλούμε Έλληνες, αφού αν ψάξει κανείς τις ρίζες τους, δεν έχουν καμία σχέση με τους Έλληνες, παρά μόνο μιλούν την Ελληνική γλώσσα και πιστεύουν στην Ορθόδοξη Χριστιανική Θρησκεία;

Απάντηση: Η άποψη «...αν ψάξει κανείς τις ρίζες τους, δεν έχουν καμία σχέση με τους Έλληνες, παρά μόνο μιλούν την Ελληνική γλώσσα» δεν βασίζεται σε ιστορικά δεδομένα, αφού μεγάλο μέρος των Ρωμιών Πολιτών κατάγονται από γεωγραφικές περιοχές που σήμερα ανήκουν στην επικράτεια του Ελληνικού κράτους. Άλλωστε όπως προαναφέρθηκε το μεγαλύτερο ποσοστό των σημερινών κατοίκων της Ελλάδος πριν από 90 χρόνια ονόμαζαν τον εαυτό τους ως Ρωμιούς. Ένας λαός με χιλιάδες χρόνια προϊστορία δεν αλλάζει ταυτότητα σε 100 χρόνια.

Ερώτηση: Πώς πρέπει να ονομάζουμε ένα άτομο του οποίου όλοι οι πρόγονοι και ο ίδιος έχουν γεννηθεί και κατοικούν στην Τουρκία κι έχουν Τουρκική ταυτότητα και τουρκικό διαβατήριο;

Απάντηση: Η χώρα επίσημα ονομάζεται Türkiye Cumhuriyeti και όχι Türk Cumhuriyeti. Επομένως δεν σημαίνει ότι όλοι οι πολίτες της χώρας είναι τουρκικής εθνικότητας. Η παράλογη κρατική πολιτική ότι όλοι οι κάτοικοι πρέπει να αποκαλούνται Τούρκοι, έβλαψε την χώρα σε μεγάλο βαθμό, όπως δείχνει η πρόσφατη ιστορία. Το Σύνταγμα του 1876 που είχε συνταχθεί από τον Ρωμιό Σάββα Πασά ήταν πολύ σωστό και προοδευτικό, επειδή αναγνώριζε την ύπαρξη διαφορετικών εθνοτήτων. Ο κάτοικος αυτός δεν έχει Τουρκική Ταυτότητα αλλά ταυτότητα του πολίτη της Ρεπουμπλικανικής Τουρκίας (Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı). Το ίδιο ισχύει και για το διαβατήριό.

Ερώτηση: Όταν το άτομο αυτό τελειώνει την πρώτη εκπαίδευση, και ακολουθεί το τουρκικό πανεπιστήμιο και μετά υπηρετεί στον τουρκικό στρατό, ψηφίζει στις εκάστοτε βουλευτικές εκλογές, πώς πρέπει να αποκαλείται;

Απάντηση: Δεν υπάρχει κάποιο πανεπιστήμιο που είναι τουρκικό αλλά υπάρχει π.χ. το İstanbul Üniversitesi ή İstanbul Teknik Üniversitesi... Αν σπουδάσει κάποιος στο Χάρβαρντ δεν γίνεται πολίτης των ΗΠΑ. Επίσης ως πολίτης της χώρας υπηρετεί στον στρατό της χώρας που είναι υπήκοος, ανεξάρτητα της εθνικής του καταγωγής. Η έννοια του πολίτη μιας χώρας (citizenship) είχε οριστεί σε απόλυτο βαθμό από τους προγόνους μας Ρωμιούς στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, όπου αρκετοί Αυτοκράτορες είχαν καταγωγή Αρμενική, Ιλυριακή κτλ.

Επίσης όταν ψηφίζει κανείς στις ΗΠΑ δεν χάνει την εθνοτική του καταγωγή. Το ίδιο ισχύει και για τις άλλες χώρες του κόσμου, π.χ. στην Σοβιετική Ένωση ο καθένας είχε την εθνοτική του ταυτότητα. Αν ζω στην Γερμανία, αποκτήσω την ιθαγένεια της χώρας και ψηφίζω εκεί, δεν σημαίνει ότι ανήκω στη Γερμανική εθνότητα. Θα είμαι μόνο πολίτης της Γερμανίας.

Ερώτηση: Στη συνέχεια της παραπάνω ερώτησης, όταν εργάζεται στην Τουρκία, πληρώνει φόρους στο τουρκικό κράτος και τελικά συνταξιοδοτείται, εισπράττοντας την σύνταξη του από το κράτος, πώς πρέπει να αποκαλείται;

Απάντηση: Όπως και τα παραπάνω, αυτά ανήκουν στην κατηγορία των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του πολίτη μιας χώρας. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι σήμερα, ένα σημαντικό ποσοστό των κατοίκων της χώρας δέχονται να είναι πολίτες της Τουρκίας, αλλά όχι κατ' ανάγκη να ανήκουν στην τουρκική εθνότητα. Όλοι γνωρίζουμε τι καταστροφές έχει επιφέρει στη χώρα η στρεβλή άποψη ότι όλοι θα πρέπει ν' απαρνηθούν την πολιτισμική ή εθνοτική τους καταγωγή και να δηλώνουν εθνικά τούρκοι. Αν δεν είχε επιβληθεί αυτή η άκρως αρρωστημένη άποψη του κομιτάτου «Ιτιχάτ βε Τερρακί» σήμερα η χώρα θα ήταν από τις πιο πλούσιες και ευημερούσες χώρες... Ακόμη εάν δεν γινόταν η 6-7/9/1955 μπορεί ήδη να ήταν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ερώτηση: Το άτομο αυτό που μιλάει την Ελληνική γλώσσα, πιστεύει στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και κατά τ' άλλα ακολουθεί την έννομη τάξη της Τουρκίας, πως πρέπει να ονομάζεται;

Απάντηση: Την απάντηση την δίνει το πάντοτε σοφό μας Οικουμενικό Πατριαρχείο, το οποίο υποστήριζε ανέκαθεν τον αυτοπροσδιορισμό κατά συνείδηση... Η απάντηση είναι απλή, ΡΩΜΙΟΣ ή ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Τα άτομα αυτά με Ρωμιούς – Ελληνορθόδοξους προγόνους το 1914 αποτελούσαν το 25% (2.8 εκατομμύρια) του πληθυσμού μέσα στα σύνορα της χώρας που συζητάμε. Το βασικό ερώτημα είναι πως το 25% έγινε το 0.001% του σημερινού πληθυσμού.

Ερώτηση: Ποια είναι η χρήση του όρου Rum στους Άραβες;

Απάντηση: Να σημειώσουμε ότι στο Κοράνι υπάρχει το «Ρούμ Σουρεσί». Στους Άραβες, μετέπειτα στους Σελτζούκους, κι από αυτούς στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και τελικά στους Τούρκους, ο όρος αποδίδεται στους Ορθόδοξους Χριστιανούς κατοίκους της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ανεξάρτητα ποια λαλιά είχαν.

Αυτά τα στοιχεία ορίζουν και τον σύγχρονο ελληνισμό. Ένας Έλληνας όπου και να ζει έχει αυτά τα γνωρίσματα και είναι απόγονος των κατοίκων της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας... Η άρνηση αυτής της πραγματικότητας που επέφερε μεγάλες καταστροφές στον ελληνισμό, έχει την ρίζα της στις καταστροφικές ιδέες του Δυτικού δήθεν διαφωτισμού. Εκ των βασικών υπαιτιών είναι ο Αδαμάντιος Κοραής, που θαύμαζε την βαρβαρότητα της Γαλλικής Επανάστασης. Εξάλλου κατ' ορισμένους ο Κοραής ήταν ο εντολέας της δολοφονίας του μεγάλου ΡΩΜΙΟΥ Ιωάννη Καποδίστρια.

Εν τέλει η καταστροφή δεν ήλθε από την Ανατολή αλλά από την Δύση, όπως σήμερα στην Συρία.

Ερώτηση: Ποια είναι η χρήση του όρου Rum στους Οθωμανούς και το κράτος της Τουρκίας;

Απάντηση: Το Οθωμανικό κράτος και στη συνέχεια η σύγχρονη Τουρκία ονομάζει τους Ελλαδίτες Yunan (το όνομα ΙΩΝΕΣ στην Αραβική) και τους ελάχιστους εναπομείναντες στην Τουρκία Ελληνορθόδοξους, όπως επίσης και τους Ελληνοκυπρίους ως RUM.

Δύο είναι οι βασικοί λόγοι που η κρατική πολιτική της Τουρκίας κάνει αυτό το διαχωρισμό:

Να σταματήσει και σε επίπεδο «ιδεολογίας» την συνέχεια της Ρωμαϊκής παράδοσης, αφού με τον αφανισμό που σχεδιάστηκε από το κράτος, εκτελέστηκε η εξόντωση των Χριστιανικών λαών της Ανατολής.

Σε αυτή βέβαια την αποξένωση του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους από την Ρωμισσύνη συνέβαλαν και οι ηγεσίες του Ελληνικού Κράτους, αρχίζοντας από τους Κωλέττη, Τρικούπη, Ελευθέριο Βενιζέλο μέχρι και τις ημέρες μας. Η πολιτική αποξένωσης των ηγεσιών είχε και εξωτερική υποκίνηση, αφού για την Αγγλία και την Γαλλία το 1830 αποτελούσε μεγάλο κίνδυνο η Ελλάδα να εξελιχθεί ως συνέχεια της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Κύρια αιτία της δολοφονίας του Καποδίστρια ήταν αυτή. Ως παράγωγο του κρατικού ιδεολογήματος της αποξένωσης του νεοελληνικού κράτους από το Ρωμαϊκό παρελθόν, μπορεί να θεωρηθεί

και η ύπαρξη στην Ελλάδα μιας ομάδας κρατικής ελίτ (διπλωμάτες κ.α.) που θεωρεί «βαρίδιο» την ύπαρξη των Ρωμαίων της Πόλεως. Ένα από τα μεγάλα εμπόδια που ορθώνονται κατά της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ., προέρχεται από την ομάδα αυτή.

Να δημιουργηθεί στους Ρωμαίικους πληθυσμούς της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας η αποξένωση από το τμήμα που είχε απελευθερωθεί από την κατάσταση του «επικυριαρχούμενου» (Milleti Mahkume). Άσχετα βέβαια που το απελευθερωμένο τμήμα βρέθηκε υπό την κυριαρχία της Αγγλίας.

Εν κατακλείδι, η ΟΥΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ, ότι η έννοια του ΡΩΜΙΟΥ ήταν και είναι ταυτόσημη με τον Ελληνορθόδοξο και συμβολίζει την συνέχεια του Ελληνισμού μέσω της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Ο γεννήτορας της ιδεολογίας συρρίκνωσης του Ελληνισμού Αδαμάντιος Κοραής

...το έθνος είναι πτώμα σπαραττόμενο από κόρακας. Απέθανεν η πατρίς... αφ' ότου μας επάτησεν ο Φίλιππος έως το 1453". [«Στοχασμοί Κρίτωνος» σ. 5]

"Ένα από τα δύο λοιπόν ταύτα (Έλληνας ή Γραικός) είναι το αληθινό του έθνους όνομα. Επρόκρινα το Γραικός, επειδή ούτε μας ονομάζουσι και όλα τα φωτισμένα έθνη της Ευρώπης". [«Διάλογος δύο Γραικών», σελ. 37]

Τούτο συνέβη [και] εις τους Έλληνας. Δουλωθέντες εις τους Μακεδόνας, έμβασαν εις την γλώσσαν πολλάς λέξεις και φράσεις Μακεδονικάς, και ακολουθήσαντες τους διαδόχους του Αλεξάνδρου βασιλείς εις την Αίγυπτον, την Συρίαν, και άλλα μέρη της Ασίας, προσέλαβαν και τον Ασιανόν του λόγου χαρακτήρα. Υποκύψαντες έπειτα εις τον ζυγόν των Ρωμαίων, την έβαψαν και με Ρωμαϊκά χρώματα όχι ολίγα. Και εκ τούτων εγεννήθη ο λεγόμενος Παρακμάζων ελληνισμός. ...[...] οι δεσπότες της Ρώμης [...] μετακομίσαντες έπειτα τον αυτοκρατορικόν θρόνον εις το Βυζάντιον, έδωκαν και εις εσάς, ω τέκνα μου, τους Γραικούς, των παλαιών Ελλήνων τους απογόνους, το όνομα των Ρωμαίων [...] (Αδ. Κοραής, Προλεγόμενα στους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς, ΜΙΕΤ, 1984-1995, Δ', σ. 229

Έκκληση της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου να επαναλειτουργήσει η Θεολογική Σχολή Χάλκης

Νέα έκκληση προς την κυβέρνηση της Τουρκίας να επιτρέψει την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

Νέα έκκληση προς την κυβέρνηση της Τουρκίας να επιτρέψει την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, «η οποία έχει προσφέρει πάμπολλα εις την χριστιανοσύνην και τον πολιτισμόν, τα Γράμματα και την ανθρωπότητα», απηύθυνε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, σήμερα Τετάρτη, στην ομιλία του κατά την έναρξη της ημερίδας που διοργάνωσε το Οικουμενικό Πατριαρχείο με θέμα «Η Συνοδική Εγκύκλιος του 1920: 100 έτη σημαντικής επιρροής».

Στην ομιλία για την ιστορική συνοδική εγκύκλιο του 1920 «Προς τας απανταχού Εκκλησίας του Χριστού», ενός αξονικού κειμένου, όπως τη χαρακτήρισε, για την πορεία της Οικουμενικής Κινήσεως, ο Παναγιώτατος υπενθύμισε ότι τα μέλη της υποεπιτροπής, τα οποία κατήρτισαν το σχέδιό της, δηλαδή ο Μητροπολίτης Σελευκείας Γερμανός, οι Ιωάννης Ευστρατίου, Βασίλειος Στεφανίδης, Βασίλειος Αντωνιάδης και Παντολέων Κομνηνός, ανήκαν στο καθηγητικό σώμα της Θεολογικής Σχολής Χάλκης.

«Αυτό σημαίνει ότι η Εγκύκλιός μας εκφράζει το 'πνεύμα της Χάλκης', βασικά χαρακτηριστικά του οποίου ήσαν η ανοικτοσύνη προς τον κόσμο και η εμπιστοσύνη εις την δύναμιν του διαλόγου. Όλοι γνωρίζετε ότι η Σχολή της Χάλκης είναι ήδη επί πέντε δεκαετίας κλειστή και ότι το Οικουμενικόν Πατριαρχείον δεν δύναται να εκπαιδεύση τα στελέχη του συμφώνως προς το οικουμενικόν πνεύμα της Χαλκίτιδος Σχολής. Είναι βέβαιον ότι η αναστολή της λειτουργίας της Σχολής μας, επηρέασε και την πορείαν της Οικουμενικής Κινήσεως. Η συζήτησις περί της Εγκυκλίου του 1920, μας δίδει την ευκαιρίαν να απευθύνωμεν έκκλησιν προς την έντιμον κυβέρνησιν της χώρας να επιτρέψη την επαναλειτουργίαν της Σχολής, η οποία έχει προσφέρει πάμπολλα εις την χριστιανοσύνην και τον πολιτισμόν, τα Γράμματα και την ανθρωπότητα» ανέφερε ο κ.κ. Βαρθολομαίος.

Εν συνεχεία, ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε εκτενώς στη σημασία και στο πνεύμα της συνοδικής εγκυκλίου.

Στην ημερίδα, η οποία αρχικά είχε προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί την περασμένη χρονιά, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 100 ετών από την έκδοσή της, αλλά αναβλήθηκε τότε λόγω των αυστηρών περιοριστικών μέτρων κατά της πανδημίας, συμμετείχαν ιεράρχες, κληρικοί και θεολόγοι, από διαφορετικές Εκκλησίες, καθώς και από σημαντικούς οργανισμούς της Οικουμενικής Κίνησης.

Πηγή: <https://www.skai.gr/news/world/mousikos-apoxairetismos-gia-ti-merkel-ekklisiastikos-ymnos-kokkina-triantafylla-kai-nina-xagen>

Το Ιστορικό της σχεδίασης του κλεισίματος της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης ανάγεται σε 35 χρόνια πριν από την έμπρακτη εφαρμογή της το 1971.

Η απόφαση αυτή λήφθηκε όταν οι σχέσεις της Ελλάδος με την Τουρκία ήταν άριστες. Οι φωτογραφίες απεικονίζουν την επικρατούσα φιλική ατμόσφαιρά μεταξύ των δύο ηγεσιών.

Παραθέτουμε το πρωτότυπο έγγραφο στην επόμενη σελίδα της απόφασης απαλλοτρίωσης των δύο ιστορικών σχολών της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Πόλης το 1935 του οποίου η μετάφραση είναι:

Διεύθυνση Αποφάσεων

Υπ. Συμβουλίου

Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου

Αποτελεί προσθήκη στην Απόφαση 2/3068 με ημερομηνία 30/7/1935

Αποφασίζεται να διατεθεί το ποσό των 103.000 Λιρών για την απολυτρώσει της σχολής παπάδων και της ρωμαϊκής σχολής εμπορίου στην νήσο Χειμπελιάντα από το κονδύλι των 600.000 Λιρών που είναι διαθέσιμο για τα έξοδα εγκαταστάσεων ναυτικής εκπαίδευσης βάσει της απόφασης του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αρ.56056(19/11/1935) και σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομικών αρ.32456/277 (2/12/1935).

4/12/935

Ο Πρόεδρος

Κ. Ατατούρκ

Π Πρωθυπουργός

Ι. Ινονού

Υπογραφές των μελών του Υ. Συμβουλίου

Karar sayıs
2

3639

30/7/935 tarih ve 2/3068 sayılı kararnameye ekdir,

Deniz tedrisat müesseselerine tahsis edilmek üzere istimplâki kararlaşdırılmış olan Heybeliadadaki papas ve rum ticaret mekteplerinin istimplâk bedeli olan 103,000 liranın verilebilmesi, için 2/3068 sayılı - kararname ile tahkimata ayrılan 600,000 liradan 103,000 lirasının bu işe tahsis edilmek üzere deniz bütçesinin sonunda "Heybeliadada istimplâk edilecek binalar bedeli "adile açılacak hususî fasla münakaşesi, Millî Müdafaa vekillîğinin 19/II/935 tarih ve 56054 sayılı tezkeresi ve Maliye - vekillîğinin 2/12/935 tarih ve 32456/277 sayılı mütealenamesi üzerine - İcra Vekilleri Heyetince 4/12/935 de onanmıştır.

4/12/935

REİSİCÜMHUR

K. Atatürk

Bş. V.

J. İsmail

Ad. V.

J. Sarıhan

M. M. V.

U. Baş

Da. V

S. Kaya

Ha. V.

S. P. Örs

Ma. V.

A. Çizgi

Mf. V.

S. Arıkan

Na. V.

A. Çetinkaya

İk. V.

C. Bayez

S. İ. M. V.

S. P. Dayıoğlu

G. İ. V.

Rana Tarhan

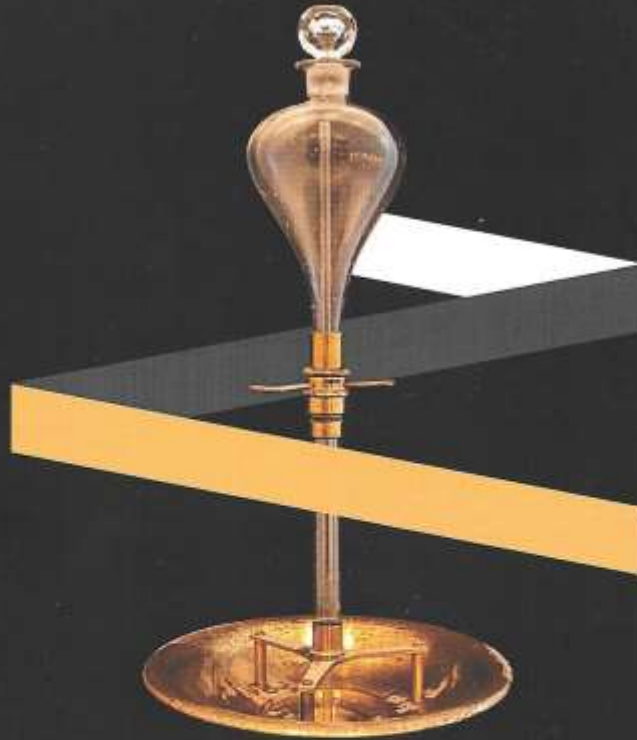
Zr. V.

M. İyler

030 18 01 02 60 92 5

Εκδόσεις Βιβλίων από την
Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών

Παναγιώτης Γ. Λάζος

Έπιστημονικά όργανα και πειραματική διδασκαλία
των φυσικῶν ἐπιστημῶν στὴν

Θεολογικὴ Σχολὴ
τῆς Χάλκης

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
**Η Μελέτη και Τεκμηρίωση του Αρχείου της Ίδρυσης
του Πανεπιστημίου Σμύρνης
(1919-1922)
ΦΩΣ ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΩΝ**

Σύνταξη - Επιμέλεια: ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΟΥΧΑ
Εθελόντρια Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
ΑΘΗΝΑ 2021

Στο σύγγραμμα αυτό, 380 σελίδων, αναδύεται, με βάση των διασωθέντων αρχείων του, η προσπάθεια της ίδρυσης του Πανεπιστημίου της Σμύρνης. Υπήρξε ένα σπουδαίο έργο που ανέλαβε και κυρίως εκτέλεσε ο Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή, που υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους μαθηματικούς του 20^{ου} αιώνα. Τα αρχεία που παρατίθενται στο βιβλίο, περίμεναν 100 χρόνια για να μελετηθούν και να τεκμηριωθούν από την εθελόντρια της Ο.Ομ.Κω. κα. Ελένη Πατούχα. Με το σύγγραμμα αυτό αναδεικνύεται η σημασία της προσπάθειας αυτής, που αν και κατ' όνομα ήταν γνωστή, ελάχιστα έχουν δημοσιευτεί για τις λεπτομέρειες της. Το Πανεπιστήμιο αυτό που θα ήταν το ΦΩΣ ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΩΝ, δεν ήταν τυχερό να λειτουργήσει συνέπεια της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Όσοι ενδιαφέρονται παρακαλούνται να επικοινωνήσουν :
nnap@otenet.gr

Βιβλίο για τα γεγονότα στην Κωνσταντινούπολη το 1821-22
A RESIDENCE AT C O N S T A N T I N O P L E
του πάστορα της Βρετανικής Πρεσβείας στην Κωνσταντινούπολη
REV. R. WALSH, LL.D.
(1772 - 1852)

**Η μετάφραση έγινε από τον εθελοντή της Οι.Ομ.Κω.
Διπλ. Μηχανικό κ. Κωνσταντίνο Καμινάρη
Οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με την Οι.Ομ.Κω.
nnap@otenet.gr**

Καθηγητής Δρ. Σαμπρί Μπουράκ Άρζοβα

ΟΙ ΡΩΜΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ
**Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΗΣ ΧΑΛΚΗΣ**

Μετάφραση: Δρ. Αιμιλία Ξανθοπούλου

Constantinople. École commerciale grèque à Halki

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΑ 2021

Titles of the articles in the newsletter

- Inaugural Speech of his Eminence Metropolit of Drama on the ceremony in honor of His All Holiness the Ecumenical Patriarch Bartholomeos for his 30 Patriarchate Diaconate, p.2-11.
- Announcements of Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC), p.12-16.
- Often questions on what is Romios and Romiosini, p.17-21.
- New appeal of His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomeos for opening of the Halki Theological School, p.22-24.
- Books published by EFC, p.25-28.

Bültendeki makalelerin başlıkları

- Ekümenik Patrik Bartholomeos Hazretlerinin 30. Patrikliği için yapılan törende, Drama Metropoliti Sayın Pavlos'un Konuşması, s.2-11.
- İstanbullu Rumların Evrensel Federasyonun (İREF), s.12-16.
- Rumluk nedir ve Rum kimdir hakkında sık sorulan sorular, s.17-21.
- Ekümenik Patrik Hazretleri Bartholomeos'un Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması için yeni çağrısı, s.22-24.
- İREF tarafından yayınlanan kitaplar, s.25-28.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
«Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
«Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών» <http://www.cpolitan.gr/>
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://syllogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalixoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαππίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon/>

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.